



## The Holy See

---

*Papin nagovor uz molitvu Andeo Gospodnjeg Nedjelja, 19. srpnja 2015.[\[Multimedia\]](#)*

Draga braćo i sestre, dobar dan! Vidim da ste hrabri na ovoj vrućini na trgu, čestitam! Današnje Evandjele kaže da su se apostoli, nakon iskustva misije, vratili zadovoljni ali umorni. A Isus, pun razumijevanja, želi da otpočinu te ih šalje na samotno mjesto, u osamu da se malo odmore (usp. Mk 6, 31). "No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše... i pretekoše ih" (r. 32). U tome trenutku evanđelist nam pruža posebno snažnu sliku Isusa, "fotografirajući", da tako kažem, njegove oči i otkrivajući osjećanje njegova srca, i ovako kaže evanđelist: "Kad izide, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu" (r. 34).

Ponovimo tri glagola te sugestivne slike: vidjeti, sažaliti se, poučavati. Možemo ih nazvati glagolima pastira. Vidjeti, sažaliti se, poučavati. Prvi i drugi, vidjeti i sažaliti se, uvijek su povezani u Isusovu stavu: naime, njegov pogled nije pogled sociologa ili fotoreportera, jer on uvijek gleda "očima srca". Ta dva glagola, vidjeti i sažaliti se, predstavljaju Isusa kao Dobrog Pastira. Njegova samlost, također, nije samo ljudski osjećaj, već je to Mesijino suosjećanje u kojem je utjelovljena Božja nježnost. A iz tog suosjećanja rađa se Isusova želja da hrani svoje slušatelje kruhom svoje Riječi, to jest da poučava narod Božjoj riječi. Isus vidi, sažalijeva se, poučava nas. To je lijepo!

Molio sam Gospodina da Duh Isusa, Dobrog Pastira, da me taj Duh vodi tijekom apostolskog putovanja na kojem sam boravio proteklih nekoliko dana u Latinskoj Americi i koji mi je omogućio posjetiti Ekvador, Boliviju i Paragvaj. Zahvalujem Bogu od sveg srca za taj dar. Zahvalujem narodima tih triju zemalja na njihovoj srdačnoj i toploj dobrodošlici i oduševljenju. Ponovno upućujem zahvalu vlastima tih zemalja za njihovo gostoprimstvo i suradnji. S velikom ljubavlju zahvalujem mojoj braći biskupima, svećenicima, posvećenim osobama i svim narodima na toplini kojom su sudjelovali. S tom braćom i sestrama sam uzdigao hvalu Gospodinu za čuda koja izvodi u hodočasničkom Božjem narodu u tim zemljama, na vjeri koja je pokretala i pokreće njegov život i njegovu kulturu. Uzdizali smo mu hvalu također zbog prirodnih ljestvica kojima je obogatio te zemlje. Latinoamerički kontinent ima velike ljudske i duhovne potencijale, čuva duboko ukorijenjene kršćanske vrijednosti, ali se također suočava s ozbiljnim socijalnim i ekonomskim problemima. Kako bi pridonijela njihovom rješenju, Crkva nastoji pokrenuti duhovne i moralne

snage svojih zajednica, surađujući sa svim dijelovima društva. S obzirom na velike izazove s kojima se navještaj evanđelja mora suočiti, pozvao sam da se od Krista Gospodina crpi milost koja spašava i daje snagu za predano kršćansko svjedočanstvo i sve veće širenje Božje riječi, kako bi istaknuta religioznost tih naroda uzmogla uvijek biti vjerno svjedočenje evanđelja.

Majčinskom zagovoru Blažene Djevице Marije, koju čitava Latinska Amerika časti kao zaštitnicu pod naslovom Gospa od Guadalupe, povjeravam plodove toga nezaboravnog apostolskog putovanja.